

Marias liv: Den hellige ånds komme

”Alle som én fortsatte de trofast å komme sammen for å be, sammen med noen kvinner – blant dem Maria, Jesu mor – og dertil Jesu brødre.” Da steg Den hellige ånd ned, en scene som skal dvelles ved i denne artikkelen fra Vår Frues liv.

10.02.2014

Like etter at Jesus Kristus hadde steget opp til himmelen fra Olivenberget, vendte vitnene til denne mirakuløse hendelsen *tilbake*

til Jerusalem, berget ligger bare en sabbatsvandring fra byen. Der gikk de opp på den salen hvor de vanligvis holdt til. Det var Peter, Johannes, Jakob, Andreas, Filip og Thomas, Bartolomeus og Matteus, Jakob sønn av Alfeus, Simon som kaltes den nidkjære og Judas, sønn av Jakob. Alle som én fortsatte de trofast å komme sammen for å be, sammen med noen kvinner – blant dem Maria, Jesu mor – og dertil Jesu brødre.(Apg 1,12-14)

De oppfylte Jesu oppdrag, som hadde gått ut på at de i den hellige by skulle vendte på den lovede Trøsterens komme. De ventet i ti dager, alle rundt Maria. Det er helt logisk, det Den hellige skrift forteller oss. Da de mistet sin Mesters fysiske nærvær, samlet hans nærmeste seg rundt Moren, som i så høy grad minnet dem om Jesus: i ansiktstrekkene, i tonen i stemmen, i det følsomme og moderlige blikket, i hjertes ømhet og fremfor alt i freden som utgikk fra

henne. Foruten apostlene og de hellige kvinnene finner vi Herrens nærmeste slektninger der, de som først hadde tvilt på Ham og som nå, omvendte, samlet seg rundt Jomfruen fra Nasaret.

Det er lett å forestille seg livet i denne nattverdssalen, som måtte ha en viss størrelse for å romme så mange mennesker. Opplysningene fra tradisjonen lar oss ikke med sikkerhet vite hvem som eide dette huset, selv om to hypoteser virker mest sannsynlige: enten befant de seg i huset som Den hellige skrift nevner senere (Apg 12,12) og som var eid av moren til den senere evangelisten Markus, eller så kunne det være huset som evangelisten Johannes familie hadde i Den hellige by. I hvert fall frembrakte disiplenes felles bønner med Maria plutselig et første resultat: valget av Mattias som erstatning for Judas Iskariot. Når antallet apostler nå var komplett,

fortsatte de å be mens de ventet på at Den hellige ånd skulle utgytes, slik Jesus hadde lovet.

Men de begrenset seg ikke til bare å be: de skulle ha mange andre oppdrag, selv om faktisk alt de gjorde egentlig var bønn, fordi deres tanker alltid vendte seg til Jesus og fordi de hadde Maria hos seg. Vi kan forestille oss samtalene – virkelige familiemøter – med Vår Frue. Når de nå hadde sett den oppstandne Kristus og betraktet hans himmelfart, ville de vite flere detaljer om sin Mesters liv, helt fra hans barndom. Og der var Moren som alltid fremkalte levende minner fra sitt hjerte: Gabriels budskap for mange år siden i Nasaret, bryllupet med Josef – som mange blant dem ikke hadde møtt, fødselen i Betlehem, hyrdenes og de vise menns tilbedelse, flukten til Egypt, arbeidsdagene i verkstedet i Nasaret... Så mange emner som ble

gitt til disiplenes bønn gjennom Marias ord. I hvilket nytt lys skulle de ikke se alle hendelsene de hadde opplevd sammen med Mesteren i de tre årene som de hadde fulgt ham på Palestinas jord! Sammen med Maria, den trofaste jomfru, vokste troen, håpet og kjærligheten i dem; den beste forberedelse for å ta imot Trøsteren.

Til slutt, da pinsedagen kom, *hørtes plutselig et brus i luften, lik et veldig uvær som nærmet seg. Det fylte hele huset de befant seg i, og noe som liknet tunger av ild kom til syne, de delte seg og senket seg over hver enkelt av dem. I samme øyeblikk ble de alle fylt av den hellige Ånd (Apg 2,2-4).*

Den mirakuløse hendelsen grep mengden som da befant seg i Jerusalem: *partere, medere, elamitter, folk fra Mesopotamia, Judea eller Kappadokia, Pontos eller Asia, Frygia*

eller Pamfylia... (Apg 2,9) Peter talte til mengden, inspirert av Den hellige ånds kraft. Etter hvert spredte apostlene seg til Galilea, Samaria og fjernere steder på jorden, og bar ut til alle egner den gode nyheten om Guds rike.

Maria takket Gud for omvendelsen av den første innhøstningen etter den apostoliske prekenen og for den talløse mengden av troende som ville komme til Kirken i århundrenes løp. Alle de som Gud hadde gitt henne, fikk plass i Moderens hjerte, det hjertet som Gud hadde gitt henne da Ordet ble kjød og som Jesus hadde bekreftet fra Korsets tre i den elskede disippelens person.

J. A. Loarte

marias-liv-den-hellige-ands-komme/
(05.03.2026)